

Mellem- og Realskoler skulle forhøjes fra 15,000 Kr. til 80,000, det er foreslaet af den højtærede Minister. Jeg omtalte ved anden Behandling dette Spørgsmaal udførligt og skal derfor ikke komme ind paa det her. Jeg vil haabe, at der, naar næste Aars Finanslov fremtræder, maa være givet faste Regler for Fordelingen af disse Penge. Den Tilsynslov, som blev givet for nogle Aar siden, trænger sikkert til en Revision, og det er urimeligt at yde disse Tilskud paa Finansloven, hvorved det for en stor Del overlades til en enkelt Minister at bestemme, hvem der skal have disse Penge, og hvor meget de hver skal have. Jeg paaviste ved anden Behandling, at for mig stod det saaledes, at der var øvet Misbrug med disse Penge, at de ikke var givne i det Øjemed, med hvilket vi var gaaede med til Bevillingerne.

Jeg skal saa omtale et Forslag, der er stillet af Socialdemokratiet og formuleret paa følgende Maade: „Til Undersøgelse og Behandling af Skolebørns Tænder (anslaas) 10,000 Kr. under Forudsætning af, at de paagældende Kommuner udrede Halvdelen af de dermed forbundne Omkostninger“. Den Sag var fremme ved anden Behandling og giver sig nu ved tredje Behandling Udslag i dette Forslag. Jeg skal indrømme, at Ordet „Undersøgelse“ egentlig godt kunde udgaa, for det er overflødig at give sig til at undersøge Skolebørns Tænder, det er noget, man har gjort herhjemme, og det er noget, man har gjort i Udlandet, og alle Vegne har man konstateret, at det ser sørgeligt ud med Skolebørnenes Tænder. Det er konstateret, at mindst 91 pCt. af Skolebørnene ere tandsyge, at der altsaa kun er nogle faa Procent af Børnene, som have hele, sunde Tandsæt. Jeg skal saaledes her henvise til en Undersøgelse, der er bleven foretaget i 1895—96 af nogle Tandlæger her i København. De undersøgte den Gang Tænderne hos 10,000 Skolebørn, og det viste sig, at kun 7 à 8 pCt. af disse Børns Tænder var fri for Tandkaries. Af 1,000 Drengene havde kun 84 sunde Tænder, og af 1,000 Piger havde kun 69 sunde Tænder. Halvdelen af de undersøgte Børn havde fra 1 til 4 angrebne Tænder, en Trediedel havde fra 5 til 8 angrebne Tænder, og mange havde hele deres Tandsæt ødelagt. Disse Undersøgelser, der den Gang blev foretagne, ere senere blevene behandlede statistisk, og det er Professor Westergaard, der har foretaget denne statistiske Behandling af det Materiale, som den Gang blev indsamlet. Jeg skal tillade mig at citere, hvad Pro-

fessor Westergaard anfører herom. Han siger, at „ved 13 Aars Alderen er Ødelæggelsen vokset saaledes, at en Trediedel af Tænderne er helt ødelagt eller udtrukket, medens en Fjerdedel endnu staar til at redde. Tilbage bliver i frisk Tilstand kun omtrent to Femtedele af Tænderne, medens i 7 Aars Alderen omtrent to Trediede ere friske. Det vil heraf ses, hvilken stor Opgave der foreligger med Hensyn til Tændernes Bevaring. Alle de let angrebne Tænder vilde vel ved hensigtsmæssig Behandling have kunnet bevares fra videre Ødelæggelse“. Naar saadanne Undersøgelser ere foretagne, og der er fældet en saadan Dom, synes jeg, der er den stærkeste Opfordring til fra Autoriteternes og da først og fremmest fra Lovgivningsmagtens Side at tage ogsaa denne Sag, altsaa Tandsygen, op.

Tandsygen hos vor Ungdom kan betegnes som en Folkesygdom. Fra disse daarlige Tænder stiger en Mængde andre Sygdomme frem, baade Fordøjelsessygdomme og Infektionssygdomme. Jeg skal her tillade mig at anføre, hvad en anden bekendt Tandlæge, en Skoletandlæge, Professor, Dr. med. Jessen i Strassburg, skriver om denne Sag. Med Formandens Billigelse, skal jeg tillade mig at oplæse nogle faa Linier: „Det er bekendt, at Blegstot, Nervøsitet og Svindsot hyppigt finde deres sidste Aarsag i Mundens syge Tænder, at Mæslinger, Skarlagensfeber i Begyndelsesstadiet og Difteri have deres Lokalisation i Mundhulen. Det er derfor meget nærliggende, at disse 3 Børnesygdomme blive udbredte fra Munden, hvorved naturligvis de syge Tænder som Forraadningscentre spille den største Rolle. Henraadnende Tandrødder, materieflydende Fistelgange, svullent Tandkød og opsvulmede Kirtler give tilstrækkelig Forklaring paa de blege Kinder, de trætte Øjne, Blodmangelen og Nervøsiteten hos mange Børn. En stærk Forraadningslugt ud af Mundhulen forpester i høj Grad Skoleluften. Utallige Bakterier udruges i Forraadningscentrene og blive ved Tale og Sang, Hosten og Nysen slyngede ud i Luften og overførte til andre Børn. Paa denne Maade ere altsaa syge Tænder en stadig Fare saavel for Individets egen som for andre Menneskers Sundhed.“

Den Mand, som har skrevet dette, er en meget bekendt Tandlæge i Tyskland. Han er ansat ved Skoletandklinikken i Strassburg, der sikkert er en af de Byer, der har gjort mest paa dette Omraade. Han siger videre, at det stemmer med